

fra Apoteket og med helt andet Personale. Jeg kan godt forstaa denne Restriktion, at det skal holdes affondret fra Apoteket; ellers vilde det jo være vanstelig at skælnne mellem de to Forretninger. Man mener vel nærmest dermed, at det skal være i et andet Lokale; om det skal være i samme Bygning, skal jeg ikke udtale mig om, men det vilde maaste være for strengt at fordrø det; men man siger: du skal kun blive fri for at svare Afgift, naar du driver den Forretning i et andet Lokale. Det kunde jeg forstaa Rigtigheden af, men naar der saa søjes til, at det skal være et helt andet Personale, synes jeg nok, man lægger et unødigt Baand paa den paagældende Apoteker. Han har f. Eks. en dygtig Medhjælper, Prokurist eller Provisor, hvad han nu kaldes, hans højre Haand; han selv er maaste en ældre svagelig Mand, som maa rejse udenlands for sin Sundheds Skyld — det maa vel Apotekerne ogsaa have Lov til — og saa har han denne Tilidsmand, denne Provisor, og han har 2 eller 3 Forretninger. Saa man kan ikke betroe denne Mand at have med anden Forretning at gøre end den egentlige Apotekerforretning. Hvis han giver ham Tilsynet som befuldmægtiget, som Prokurist med sin Fabrikationsforretning, drives de to Forretninger ikke med helt forskelligt Personale, og saa risikerer han, at han kommer til at svare sine 40—45 pCt. til Staten af den Forretning, som ikke falder ind under Apotekerforretningen. Det vil med andre Ord føre til, at en saadan Apoteker maa renoncere paa i mindste Maade at have Hjælp af de Personer, hvis Medhjælp han ellers benytter i sin Apotekerforretning, med Hensyn til sin øvrige Forretning. Men der kan ogsaa være Tale om de aldeles underordnede Funktionærer. Han har ikke Lov til at have det samme Bud til begge Forretninger til at bringe Varer til Kunderne, til at gaa Urinder, det skal være forskellige Bude. Han maa ikke have samme Kone til at gøre rent i selve Apoteket og i Fabrikationsforretningen. (Afbrydelse). . . . . Ja, der staar, at det skal være et helt andet Personale, og det kan jo forstaaes helt strengt. Jeg haaber imidlertid, at den højtærede Justitsminister i saa Henseende vil vise den fornødne Bømsælbigbed, saaledes at det Punkt ikke vil volde praktiske Vansteligheder.

Maaste jeg endnu maa fremhæve, at i Folketinget er der kommen en Forbedring ind, som gør Slutningen af § 6 brugelig, hvilket jeg ikke synes, den var fra Kommissionens Side. Der stod oprindelig, at Tilidsfættelse af de Anvisninger, Apotekerne saa med Hensyn til Bøgers Førelse, ikke

alene direkte fra Justitsministeren eller ifølge almindelige Regler men endogsaa blot fra den kontrollerende, skulde medføre som Straf, at Tilladelsen til at drive Apotek tilbagekaldes. Nu har man i Folketinget sat ind, at det kan medføre Bøder, og da der ikke er sat noget Minimumsbeløb for Bøder, kan man gaa ned til at mulktire vedkommende med 10 Kr., naar han ikke iagttagør den fornødne Forsigtighed, men man behøver ikke at staa mellem de to Alternativer enten at tage hele Apotekerbevillingen fra ham eller lade ham slippe. Det er en utvivlsom Forbedring.

Det er de Bemærkninger, jeg nærmest har været foranlediget til at gøre ved et løseligt Gennemsyn af Loven. Om disse Bemærkninger ere af den Bestaaffenhed, at det høje Landssting finder at kunne lade denne Lov passere uden nærmere Prøvelse, eller det vil følge det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (N. G. C. Jensen) og finde, at det maaste ikke er ganske passende, skal jeg henstille.

Rump: Jeg skal ikke gaa videre ind paa det ærede Medlems sidste Betragtning om den Risiko, en Apoteker kunde løbe ved at benytte et Bud eller en Kone baade til den egentlige Apotekerforretning og en anden selvstændig Forretning, han drev ved Siden af. Jeg tror, der er en unødig Betænkkelighed til Stede, jeg tror ikke, han kan siges at benytte disse Personer til Driften. Hvis det ærede Medlem en Gang skulde komme i en Stilling, hvor han skulde kontrollere disse Forhold, tror jeg ikke, han vilde være saa streng mod Apotekerne, som hans Ord kunde tyde paa, men det vil jeg lade ligge. Derimod vil jeg nærmere gaa ind paa det ærede Medlems Omtale af § 2, 3dje Membrum. Der er i Virkeligheden ingen Fejl. Der er i Virkeligheden en Fejlløsnings fra det ærede Medlems Side, men naturligvis er det affattet noget kompliceret. Fejltagelsen hos det ærede Medlem ligger i ikke skarpt at skelne mellem Indtægt og afgiftspligtig Sum. Naar man naar over 9,000 Kroners Indtægt, saa begynder man at svare 50 pCt. af en Del af den afgiftspligtige Sum, og denne Kvota udredes af enhver yderligere Merindtægt. Forklaringen findes jo i det andet Membrum, der stærkt skelner mellem Indtægt og den afgiftspligtige Sum. Naar en Apoteker har naaet en Indtægt af 9,000 Kroner, er den afgiftspligtige Sum 7,200 Kroner, og naar han naar 10,000 Kroners Indtægt, er den afgiftspligtige Sum 8,400 Kroner 50 pCt. af Forfællen, 1,200 Kroner bliver 600 Kroner, der er ligefrem